

DIADA NACIONAL 2020

La Diada, la festa nacional de Catalunya, ha de ser un símbol de la unitat del país entorn un conjunt de valors i d'anhels àmpliament compartit, per damunt d'ideologies, de compromisos partidaris i de projectes polítics. La Diada, la senyera de les quatre barres sense afegitons i l'himne, constitueixen els símbols d'aquesta unitat nacional.

Avui, però, la Diada no és malauradament aquest símbol compartit. Irresponsablement, any rere any, hi ha molts que l'han convertida en l'expressió d'un determinat projecte polític que, per legítim que sigui, no hauria d'apropriar-se dels símbols nacionals, excloent així els que no comparteixen aquell projecte.

Els símbols nacionals expressen la Nació gran. La que està formada per tots els catalans i les catalanes. Pels que creuen que el millor per al país és la secessió i pels que pensen que el millor per al país és la millora de l'autogovern. I pels que creuen, ben lliurement, que ni una cosa ni l'altra són avui una necessitat.

De nou, coincidint amb la Diada, faig una crida a la urgència de fer un balanç del procés independentista. M'adreço, especialment, als que han posat les seves esperances i les seves energies en la lluita per una causa farcida de sobreentesos, eufemismes i agitació, sense que els seus dirigents els hagin explicat, sense embuts, les conseqüències negatives d'aquesta.

Avui sabem – tots – que el “procés” no ha comportat cap avenç en l'autogovern. Ni millora del finançament, ni canvis en l'organització territorial de l'Estat, ni millores competencials.

En canvi, tenim unes institucions afeblides, una societat amb símptomes clars de divisió i una evident pèrdua de reputació de les nostres institucions d'autogovern. Tenim dirigents polítics empresonats i d'altres que han marxat. L'activitat política ha quedat reduïda al debat sobre la confrontació. La governació del país ha quedat en segon terme, malgrat les urgències de l'època que vivim. I, no ho oblidem, la nostra capacitat d'influència a la política estatal i per tant també en la política europea, és avui molt limitada. Estem perdent el lideratge polític, cultural i econòmic en el conjunt d'Espanya.

Els qui creuen que les solucions dels nostres problemes passen per la independència poden tenir les seves raons, que són respectables. Com són també respectables les raons dels ciutadans i les ciutadanes que no hi estan d'acord i que expressen, ja, un enorme cansament després d'un període tan llarg de tensió política i institucional.

JOSÉ MONTILLA AGUILERA

Però no es tracta de tenir la raó o de reforçar la pròpia autoestima. Es tracta de fer coses que millorin l'estatus de Catalunya i la capacitat de les nostres institucions de governar, de debò, el país, al servei dels seus ciutadans i ciutadanes.

És hora de dir que la confrontació sistemàtica amb Espanya, sigui més o menys intel·ligent, no ajuda a resoldre les coses ni ens porta enlloc. No es tracta de renunciar a les nostres ambicions. Volem més i millor autogovern. Volem que la Generalitat pugui governar amb els instruments i els mitjans més adequats. També volem que la Generalitat governi bé. Amb objectius clars, aliances clares.

És una evidència que, avui, el govern de la Generalitat no pot governar bé. És un govern que destina totes les seves energies a la confrontació, amb Espanya i amb els qui no comparteixen el projecte independentista. És un govern confrontat amb ell mateix en una lluita interna per determinar l'hegemonia en el món independentista. Així és impossible governar i menys fer-ho pensant en el conjunt dels interessos, diversos i tots ells respectables, que hi ha a la societat catalana.

Hem de pensar en la nació gran, la que aplega aquesta societat. I no en la nació petita, feta d'entusiastes de les seves pròpies idees que consideren traïdors els que no les comparteixen.

És hora de governar pensant en el conjunt dels catalans i les catalanes i en les urgències de Catalunya. I avui, la principal de les urgències és fer front a la crisi de la COVID i a les seves conseqüències socials i econòmiques.

La situació és excepcional. Mai no havíem viscut una crisi de salut pública com la d'ara. Els efectes de la crisi de la COVID són, prou que ho sabem, sanitaris en primer lloc. Moltes persones han perdut la vida a causa del virus, moltes han emmalaltit. I el virus segueix entre nosaltres. A més d'aquestes conseqüències, les seqüeles de la pandèmia en l'àmbit social i econòmic són catastròfiques, especialment ateses les característiques del nostre sistema productiu.

Davant d'això, s'imposa una actitud de col·laboració, de sumar, de cercar la unitat i d'estalviar-nos els retrets mutus. Tots els governs, d'aquí i fora d'aquí han comès errors, davant del desconeixement d'un virus que ens ha agafat, a tots, desprevinguts. Ens cal més humilitat que no pas exabruptes per endossar les responsabilitats a d'altres. Una crisi com aquesta no és un bon moment per a la confrontació política.

Per això és lícit exigir al govern de Catalunya que governi. Que deixi les polèmiques polítiques i les querelles partidàries en segon terme. Que busqui les aliances necessàries, a Catalunya, i a Espanya. No és moment de barallar-se. És moment de treballar junts.

JOSÉ MONTILLA AGUILERA

Aquesta celebració de la Diada hauria de servir per tancar ferides, no per eixamplar-les.

Per altra banda, convé fer esment que la celebració de determinats actes de la Diada, tal i com han estat dissenyats per les entitats organitzadores, comporta un increment dels riscos d'expansió del virus, com ja han alertat els professionals sanitaris i els responsables de Salut Pública. Els poders públics han d'estar compromesos amb la protecció del dret a la manifestació, com a dret fonamental establert per la nostra Constitució. Però tenen també el compromís de protegir un altre dret fonamental, el de la vida. Convé que qualsevol acte de celebració de la Festa Nacional no comporti riscos per la salut.

José Montilla

Barcelona, setembre 2020